

Kun levälautat yöllä satamaan vyöryy
Hän tuleeeko katsomaan?
Ja pullopostinsa palelee
Vihreä kaulaansa valelee
Poika ei oota, hän sukeltaa
Ja pulloaan koettaa tavoittaa
Ei kalat kannaa
Hän vajoaa sen voimakentän vankilaan
Veden valtakuntaan

Hän näki siellä taivaan
Ja se meri olikin pohjaton
Sokaisi ja kietoi hänet
Maailma, joka siellä on

Ei ole huolta, ei pimeää
Maan paine uupuu ja häviää
Niin suuri onni!
Ja satuun jää sylissä meriheiniä.